

Israels forræderi mod pagten og den jødiske nation

Jødedommen: En pagt om retfærdighed og medfølelse

Jødedommen er en af verdens ældste monoteistiske religioner, rodfæstet i Det Hellige Lands jord og grundlagt ikke på erobring eller dominans, men på retfærdighed, barmhjertighed og ydmyghed. Som profeten Mika skrev:

„Hvad kræver Herren af dig, andet end at gøre ret, elske barmhjertighed og vandre ydmygt med din Gud?” *Mika 6:8*

Denne pagt – **brit** – mellem Gud og det jødiske folk var aldrig ment som en kilde til privilegier, men snarere som en forpligtelse til etisk ansvar. At være *udvalgt* betyder at blive holdt til en højere moralsk standard, at være et *lys for nationerne*.

„Jeg er Herren; jeg har kaldet dig i retfærdighed... Jeg vil gøre dig til en pagt for folket, et lys for nationerne.” *Esajas 42:6*

Historisk set levede jøder, kristne og muslimer side om side i Det Hellige Land, ofte i gensidig respekt og fælles hengivenhed. Jødedommen har altid lagt vægt på kærlighed, tilgivelse og empati for andre:

„Du må ikke hævne dig eller bære nag... men du skal elske din næste som dig selv.” *3. Mosebog 19:18*

Zionismen: En politisk kætteri

I modsætning hertil er zionismen ikke en forlængelse af jødedommen, men en **nationalistisk og kolonial ideologi**, der opstod i Europa i det 19. århundrede. Den blev ikke grundlagt på Torahens værdier, men på verdslige myter om blod, jord og overlegenhed, og den påtvang en politisk dagsorden et religiøst arv. Som Israels første premierminister David Ben-Gurion erklærede:

„Vi må udvise araberne og tage deres pladser... og hvis vi må bruge magt... har vi magt til rådighed.”

Hvor jødedommen lærer medfølelse, har zionismen medført fordrevet, apartheid og ubarmhjertig vold. Den har forvandlet Det Hellige Land til en slagmark, vanhelliget dets hellighed og forrådt det etiske hjerte i den jødiske tradition. Staten Israel er ikke det bibelske Israel – det er en moderne opfindelse, en sekulær stat, hvis politik ofte trodser profeternes lære.

„Du må ikke undertrykke den fremmede, for I var fremmede i Ægyptens land.” 2. Mosebog 23:9

Bosætternes vold: En vanhelligelse af Torahen

Måske illustrerer ingen handling klarere kløften mellem jødedommen og zionismen end volden fra israelske bosættere. I deres udvidelse af ulovlige bosættelser har de engageret sig i systematisk fordrevet af palæstinensere – de brænder afgrøder, rykker ældgamle oliventræer op, fylder brønde med beton og terroriserer familier.

„Når du belejrer en by... må du ikke ødelægge dens træer... Er træerne mennesker, så du skal belejre dem?” 5. Mosebog 20:19

Dette er ikke handlinger fra et pagts folk. Dette er handlinger fra en nation, der er beruset af magt og blind for den moralske ruin, den sår.

Administrativ tilbageholdelse og belejringen af Gaza

En anden forbrydelse, der åbenlyst krænker jødisk etik, er Israels brug af **administrativ tilbageholdelse** – fængsling af palæstinensere, herunder børn, uden anklage eller rettergang. De tilbageholdte holdes under umenneskelige forhold, udsættes rutinemæssigt for ydmygelse, sult, sygdom og tortur. Adskillige rapporter har dokumenteret brugen af seksuel vold, fra tvungen indtrængen med genstande til gruppevoldtægt. Fangerne afskæres fra al kommunikation, hvilket efterlader deres familier i pine, ofte usikre på, om deres kære er i live eller døde. Selv Den Internationale Røde Kors Komité nægtes adgang til mange militære tilbageholdelsesfaciliteter, og dødsfald i varetægt er ikke ualmindelige.

„Hvis din fjende er sulten, giv ham brød at spise, og hvis han er tørstig, giv ham vand at drikke.” Ordsprogene 25:21-22

Siden oktober 2023 har Israel eskaleret denne grusomhed til hidtil usete niveauer ved at udvide logikken om administrativ sult til **hele Gazas befolkning** – to millioner mennesker.

„Jeg har beordret en fuldstændig belejring af Gazastriben... ingen elektricitet, ingen mad, intet brændstof... Vi kæmper mod menneskelige dyr.” Yoav Gallant, Israels forsvarsminister, 9. oktober 2023

„Ikke et eneste hvedekorn vil komme ind i Gaza.” Bezalel Smotrich, 2. marts 2025

Dette er ikke sikkerhedspolitik. Dette er ikke forsvar. Dette er **kollektiv afstraffelse** – en krigsforbrydelse under international lov og en moralsk vederstyggelighed under Torahen.

Jødedommen befaler medfølelse, selv over for fjender. Det, Israel gør, er ikke kun ulovligt – det er helligbrøde.

B'Tzelem Elohim: I Guds billede

Jødedommen lærer, at alle mennesker, uanset race, religion eller nationalitet, er skabt i Guds billede – *b'tzelem Elohim*.

„Og Gud skabte mennesket i sit eget billede... mand og kvinde skabte han dem.” 1. Mosebog 1:27

At afhumanisere palæstinensere, beskrive dem som insekter, dyr eller undermennesker, er at vanhellige dette guddommelige billede. Det er *chillul Hashem* – en vanhelligelse af Guds navn.

„Palæstinenserne er dyr, der går på to ben.” *Menachem Begin, Israels premierminister, 1982*

„Palæstinenserne er som dyr, de er ikke mennesker.” *Eli Ben Dahan, viceminister for forsvar, 2013*

„Vi kæmper mod menneskelige dyr.” *Yoav Gallant, 2023*

Sådan retorik afspejler ikke kun genocidalt sprog fra de mørkeste kapitler i menneskeheds historie – den modsiger direkte jødedommens moralske fundament.

Pikuach Nefesh: Livets højeste værdi

„Du skal holde mine forskrifter... som en person skal gøre og leve efter.” 3. Mosebog 18:5

Buddet om *pikuach nefesh* – at redde et liv – overstyrer næsten ethvert andet bud i jødedommen. At dræbe, sulte eller torturere andre, mens man hævder at handle i Guds navn, er den ultimative blasfemi.

„Den, der ødelægger et enkelt liv, anses for at have ødelagt en hel verden.” *Sanhedrin 4:5*

At buldoze hjem, bombe flygtningelejre, skyde hjælpearbejdere og lade børn dø af tørst, mens man påberåber sig guddommelig godkendelse, er ikke kun *chillul Hashem* – det er afgudsdyrkelse.

Zionismen som afgudsdyrkelse

„Den, der siger: 'Dette felt er lige så helligt som Jerusalem,' har begået falsk helliggørelse.” *Mishnah Nedarim 3:3*

Zionismen har forvandlet Israels land fra et helligt ansvar til en guldkalv. Den har prioriteret statsdannelse og magt over liv og retfærdighed. Dette er afgudsdyrkelse i sin farligste form.

„Du må ikke have andre guder foruden mig... Du må ikke bøje dig for dem eller tjene dem.” 5. Mosebog 5:7-9

Når kærligheden til land og blod overstiger kærligheden til næsten, er pagten brudt.

Jødernes moralske pligt: Genopret troen

Jøder over hele verden har en religiøs og etisk pligt til at tale ud. At forblive tavs er at blive medskyldig i vanhelligelsen af selve jødedommen.

„Ophør med at gøre ondt, lær at gøre godt; søg retfærdighed, korriger undertrykkelse.” *Esajas 1:16-17*

„Lad retfærdighed strømme som vande og ret som en evigt flydende bæk.”
Amos 5:24

„Den, der redder et liv, anses for at have reddet en hel verden.” *Sanhedrin 4:5*

For at genoprette jødedommens sjæl må jøder genvinde deres tros moralske kerne – og stå sammen med de undertrykte, ikke med undertrykkerne.

En advarsel til Israel og dets støtter

Gazastribens jord er gennemvædet af uskyldigt blod. Og som Abels skrig stiger det til himlene i dom.

„Hvad har du gjort? Din brors blods røst skriger til mig fra jorden.” *1. Mosebog 4:10*

I kan bruge anklagen om antisemitisme som våben til at bringe kritikere til tavshed. I kan undgå retfærdighed på Jorden. Men I kan ikke skjule jer for den guddommelige opgørelse, der venter dem, der håner Hans pagt og vanhelliger Hans navn.

„Den, der udgyder menneskets blod, ved mennesket skal hans blod udgydes, for Gud skabte mennesket i sit eget billede.” *1. Mosebog 9:6*

„Hvis I ikke adlyder mig... vil jeg sprede jer blandt nationerne og drage et sværd efter jer.” *3. Mosebog 26:33*

Pagten var aldrig et skjold for mordere. Den var en opfordring til retfærdighed. Forråd den, og I påkalder ikke guddommelig gunst – men guddommelig vrede.